

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **P.M.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 29 sierpnia 2025 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy

o wyłączenie sędziego od udziału w sprawie

oznaczonej sygn. akt V KO 130/24

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k.
wyłączyć sędziego SN P.K. od udziału w sprawie.**

UZASADNIENIE

Do referatu sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego wpłynęła sprawa V KO 130/24 z wniosku obrońcy o wznowienie postępowania sądowego zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 18 czerwca 2015 r. utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z 26 stycznia 2015 r. mocą, którego P.M. został uznany za winnego popełnienia zbrodni z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i skazany na karę 25 lat pozbawienia wolności. Na obecnym etapie postępowania obrońca zażądał wyłączenia sędziego sprawozdawcy od orzekania w przedmiotowej sprawie, wskazując, że w związku z tym, że sędzia Paweł Kołodziejski został powołany na swoje stanowisko na skutek

rekomendacji KRS ukształtowanej w trybie określonym w ustawie z 8 grudnia 2017 r., nie spełnia wymogów niezawisłości i bezstronności.

Wniosek okazał się zasadny.

Jest bezsporne, że sędzia wskazany w przedmiotowym wniosku został powołany na stanowisko sędziego Izby Karnej Sądu Najwyższego na podstawie postanowienia Prezydenta RP z 7 marca 2022 r. w wyniku rekomendacji wydanej przez Krajową Radę Sądownictwa w dniu 23 sierpnia 2018 r. w składzie określonym ustawą z 8 grudnia 2017 r. Wadliwość tej procedury omówiona została w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 i w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22, wynika też z normatywnej treści art. 41 § 1 k.p.k., art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 ust. 1 EKPC i art. 47 Karty Praw Podstawowych. Rolą powołanych przepisów jest zagwarantowanie stronie prawa do bezstronnego, niezależnego i niezawisłego sądu, a takim może być wyłącznie sąd ustanowiony ustawą. W omawianej sprawie złożenie przedmiotowego wniosku o wyłączenie wskazuje w sposób oczywisty, że strona dostrzegła wady w procedurze powołania na stanowisko sędziego SN P.K., które będą prowadzić do naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 EKPC, gdyby zasiadał on w składzie rozstrzygającym sprawę. Badanie zasadności wniosku należało poprzedzić dywagacją, że każdy polski sąd jest związany dokonaną przez ETPC wykładnią standardu z art. 6 ust. 1 EKPC (zob. post. SN: z 16 września 2021 r., I KZ 29/21; z 22 marca 2022 r., I KZP 13/21; z 15 września 2022 r., I KO 75/21), a to skutkuje przyjęciem, że rozstrzyganie w sprawie przez osobę powołaną do Sądu Najwyższego na stanowisko sędziego w wadliwej procedurze, wiąże się z istotnym i bardzo prawdopodobnym naruszeniem prawa strony do rozpoznania sprawy przez bezstronny i niezależny sąd ustanowiony ustawą w rozumieniu art. 6 ust. 1 EKPC, ale także standardu konstytucyjnego (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP). Takie stanowisko miało miejsce w wyrokach EKPC przeciwko Polsce: z 22 lipca 2021 r., nr 43447/19 w sprawie Reczkowicz, z 8 listopada 2021 r., nr 49868/19 i nr 57511/19 w sprawie Dolińskiej-Ficek oraz Ozimka oraz z 3 lutego 2022 r., nr 1469/20 w sprawie Advance Pharma sp. z o.o. a punkt widzenia Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z 16 września 2022 r., III KK 339/22

głoszący, że wejście w życie przepisów art. 29 § 4 – 25 ustawy o Sądzie Najwyższym nie może prowadzić do obniżenia standardu dopuszczalności badania bezstronności (...) sędziowskiej oraz określenia skutków ich braku, wypracowanego w orzecznictwie TSUE i ETPCz” – ostatecznie dopełniło zasadności twierdzenia, że realizacja standardów wynikających z przepisów art. 41 § 1 k.p.k., art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 6 ust. EKPC i art. 47 Karty Praw Podstawowych wymagało wyłączenia od rozpoznania sprawy V KO 130/24 pana Pawła Kołodziejkiego.

Z tych powodów, kierując się zagwarantowaniem stronie prawa do bezstronnego i niezależnego sądu zapewnionego ustawą (art. 6 ust. 1 EKPC) orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

r.g.